Старец Паисиј е роден 1924 г. во Кападокија, Мала Азија. Целиот свој живот го поминал како монах, посветен на молитвата и осветен од љубовта Божја. Старецот блажено се упокои во Господа на 12 јули 1994 година и неговиот последен благослов беше: само дај му го срцето на Бога и сè друго ќе биде Негово...

Изреки

За духовниот живот

„Колку човекот станува подуховен толку помалку права има во овој живот. Должен е да трпи, да ја прима неправдата, да ги прима лошите зборови од другите. Еден никаквец (расипан човек) којшто е далеку од Бога има многу повеќе права: да напаѓа и да вика и да постапува неправедно. Нашите права Господ ни ги задржува за другиот живот. Иако го знаеме тоа, ние сепак често си ги бараме своите права овде. Ајде да не ги нарушуваме нештата ни малку. Ако некој нешто ни рече, веднаш му кажуваме што е право. А потоа мислиме дека веруваме во Бога. Тоа е вистинска смешка. Човечката правда на духовниот човек не му значи ништо, а има големо значење за една изопачена личност.„

„Често гледам дека со религиозните луѓе се случуваат чудни работи, што ме потсетуваат на зелен пазар. Таму секој вика. Еден вели земи портокали, друг вели земи си репа и така натаму, секој има за цел да го продаде својот производ. Нешто слично се случува со нас христијаните. Некој вели ако влезеш во оваа заедница, ќе се спасиш. Сепак, многу луѓе не се за тука или за таму, туку за некое друго место. Божји човек може да помогне. Да помогне, но не да гуши. Еве, замислете да отидам во една воена база и да им кажувам разни работи за монаштвото. Нема да ги лажам. И што ќе се случи? Сите ли треба да станат монаси? Така, се разбира, ќе предизвикам неволји, зашто некој од нив ќе се замонаши и подоцна ќе пострада и ќе падне. Мора да го изнајдам вистинскиот пристап за тој да може да избере.„

На истата тема Старецот говореше уште еднаш: „Некој сака да слика икони, решил да стане иконописец, да прави чудотворни икони; нека го. Друг сака да биде

женет свештеник; драго ми е. Трет сака да не се жени; нека остане неженет. Сака ли некој да биде монах? Треба да му се помогне на соодветен начин. Не можеш сите да ги ставиш во еден кош. Некои ги тераат луѓето да прават работи спротивни на она што тие би можеле.„

„Не е добро кога човек менува духовни отци. Замисли си зграда на којашто постојано ѝ го менуваат инженерот и градителот. Тоа не може да излезе на добро.„

„Јас не кажувам рецепти оддалеку. Не постои далечински лекар. Јас само се молам.„

Еднаш го прашале Старецот дали на Света Гора постојат оние коишто достигнале таква љубов, што сите луѓе ги гледаат како браќа, а тој одговорил: „Би ги имало многумина. За несреќа, има само неколку души. Ние Светогорците претрпевме голема штета со календарот. Тоа ќе ја уништи Света Гора. Тоа го уништи светот. Оттаму тргна целата работа.„

„Светот денеска е окупиран со сѐ друго освен со самиот себеси. Мислам дека ако се занимаваме со самите себеси, сѐ ќе потече со својот канонски ритам. А мораме да го сториме тоа. Гледате, ѓаволот ни отвара работа, ракоделие за секого.„

„Кога се поправам себеси, поправам едно делче од Црквата. Секогаш можеме да бидеме едномислени. Светиот Дух е Еден. Сега луѓето образуваат многу духови. Не можам да разберам.„

„Родителот на своето дете му го дава месото. Бог му ја дава душата. Кога детето ќе порасне, родителот повеќе нема власт над него. Бог му дава на секој човек ангел пазител. Тој му помага на човекот преку целиот живот. Зарем не треба да му се довериме себеси на Бога?„

Некој еднаш го праша Старецот дали луѓето коишто секојдневно доаѓаат со прашања кај него го изморуваат. Старецот одговори: „Да ти кажам. Кога разговорот е духовен не заморува. Лошо е кога луѓето поставуваат сосем неодговорни прашања. Ако се неуки па ги поставуваат тие прашања, тогаш е во ред. Но има „паметни„ луѓе, студенти, а те прашуваат каква врска има времето со свеста на човекот. Во такви случаи јас велам: Онде имам кафе и неколку апчиња аспирин. Седни за малку, и малку по малку ќе ја расчистиме твојата тема.„

Сета вселена, целиот универзум, сите галаксии и сончеви системи, сето тоа е Божјо, сѐ му е на Бога посветено и сѐ на Бога химна Му пее и Го прославува. Во една од тие мали галаксии, во еден мал систем на нашето Сонце, има една мала планета и на неа едно мало суштество коешто се вика човек; и во него едно мало парче месо што се вика срце, и тоа загадено со гревови, искрвавено, нечисто. И човекот се стиснал околу тоа парче месо, не сака да Му го подари на Бога, а целата вселена е Божја. Колку сме мали и себични: само дај Му го срцето на Бога, и сѐ останато ќе биде Негово.„